

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/421/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207022
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912207022.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grosslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 9C/97/2012-56 zo dňa 16. 5. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, odporcovi náhradu trov nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že 9. 6. 2010 sa začalo exekučné konanie na základe návrhu oprávneného - navrhovateľa na podklade právoplatného a vykonateľného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 11. 1. 2010, sp. zn. SR 20732/09, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 2. 2010 a vykonateľnosť 25. 2. 2010. Dňa 5. 8. 2010 okresnému súdu doručil žiadosť súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súdnemu exekútorovi bolo udelené poverenie 29. 10. 2010, pričom exekučný súd v časti exekúciu zastavil. Za podstatné pri skúmaní lehoty, ktorá uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do udelenia poverenia súdom, považoval, že v exekučnom konaní je súd zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ustanovení § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR 3MCdo 11/2010). Za účelom objektívneho posúdenia zákonnosti vedenej exekúcie, najmä z dôvodov podľa § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, exekučný súd si po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyžiadaval od Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave podklady potrebné na posúdenie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Súčinnosť Stáleho rozhodcovského súdu bola poskytnutá až na urgenciu exekučného súdu, pričom exekučný súd po doručení požadovaných dokladov 21. 10. 2010 dňa 29. 10. 2010 udelil poverenie na vykonanie exekúcie a v časti exekúciu zastavil. Po tomto zistení okresný súd ustálil, že exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne bez zbytočných prieťahov s tým, že dĺžka exekučného konania po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie, nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na rozhodnutie bez zbytočných prieťahov. Odporcovi okresný súd náhradu trov prvostupňového konania nepriznal, hoci bol v prvostupňovom konaní úspešný, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. V podanom odvolaní vytýkal, že došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v

§ 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Poukazoval, že nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k žalobe. Toto mu bolo doručené už so samotným rozsudkom vo veci samej. Nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa. Nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pokiaľ tak súd urobil, porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Upozornil, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný, nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej poukazoval, že v zmysle ust. § 15 O.s.p. ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Osobitne zdôraznil, že nedostatok neustrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. Nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo na ústnom pojednávaní, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Ďalej uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Zastal názor, že ním tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prieťahy v konaní, nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote, v nadväznosti na čo žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Vo vzťahu k nedoručenému vyjadreniu odporcu k žalobe poukazoval na to, že vo svojom písomnom vyjadrení namietal zmätočnosť žaloby pre nesplnenie podmienky predbežného prerokovania nároku na náhradu škody v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z.z.. Súd žalobu zamietol z dôvodu neexistencie nesprávneho úradného postupu, ktorý mal spočívať v nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie v lehote ustanovenej zákonom. Z uvedeného vyplýva, že akákoľvek argumentácia navrhovateľa, resp. vyjadrenie k vyjadreniu odporcu by vo vzťahu k rozhodnutiu súdu s ohľadom na odôvodnenie rozhodnutia nemalo žiadnu relevanciu. Navrhovateľ okrem toho namietal, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Táto námietka je nedôvodná. Súd vykonal dokazovanie oboznámením exekučného spisu OS Ružomberok sp. zn. 9Er/470/2010. Išlo o dôkaz, ktorého vykonanie v samotnom žalobnom návrhu navrhol na podporu svojich tvrdení práve navrhovateľ. V prípade účasti navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu na pojednávaní 16. 5. 2013 by navrhovateľ bol s obsahom vyjadrenia odporcu oboznámený, zúčastnil by sa vykonávania dokazovania a mohol by navrhnuť jeho doplnenie, resp. k vykonanému dokazovaniu sa vyjadriť. Za situácie, že sa navrhovateľ nariadeného pojednávania bez ospravedlnenia z vážneho dôvodu nezúčastnil, k odňatiu možnosti konať pred súdom nedošlo. Súd totiž na pojednávanie aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p., teda pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, keďže tento bol riadne predvolaný, nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu. Pokiaľ ďalej navrhovateľ namietal, že rozhodoval vylúčený sudca, v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že pokiaľ i poukazoval na skutočnosti, ktoré by mohli viesť k záveru, že podáva námietku zaujatosti, námietku zaujatosti nepodal, konajúci sudca sám oznámil v zmysle § 15 ods. 1 O.s.p. skutočnosti, pre ktoré je vylúčený, z konania napokon nadriadeným súdom vylúčený bol. Na základe uvedeného oznámenia bola vec opatrením predsedu OS Ružomberok pridelená inému sudcovi náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programovacích prostriedkov

schválených Ministerstvom spravodlivosti SR. Ďalej zastal názor, že konajúci sudca je nestranným sudcom v zmysle príslušných ustanovení O.s.p. a že námietka, že rozhodoval vylúčený sudca, nie je dôvodná. V tejto súvislosti poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Nc 54/2012 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Nc 16/2012. Vzhľadom na osobitné postavenie sudcu vo vzťahu k štátu i súdu, na ktorom vykonáva funkciu a na rad právnych predpisov, ktoré nadväzujú na čl. 144 ods. 1 Ústavy SR a majú zabezpečiť nezávislosť sudcov i na povinnosť sudcu v každej veci zachovať vecný, profesionálny prístup, skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup súdu, na ktorom sudca vykonáva svoju funkciu, nezakladá pomer sudcu k veci, teda dôvod pre jeho vylúčenie. Pokiaľ ďalej namietal navrhovateľ, že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, navrhovateľ tieto len vymenoval bez toho, aby špecifikoval, v čom vidí namietané pochybenie. V tomto prípade okresný súd správne aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., pričom po vykonaní dôkazu oboznámením s predmetným exekučným spisom dospel k záveru, že nedošlo k namietanému nesprávne úradnému postupu. Z tohto dôvodu žalobu zamietol. Vykonal všetky navrhnuté dôkazy, nakoľko navrhovateľ v žalobnom návrhu navrhol vykonanie dôkazu iba oboznámením súdneho spisu exekučného súdu. Odporca preto vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní namietal, že vo veci rozhodoval nezákonný sudca, krajský súd sa s touto jeho námietkou nestotožnil, nakoľko po preskúmaní obsahu spisu jednoznačne zistil, že pôvodne bola predmetná vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie ako zákonnému sudcovi JUDr. Vladimírovi Topoľančíkovi, ktorý predložil spis predsedníčke Okresného súdu Ružomberok JUDr. Janke Majerčíkovej a oznámil jej skutočnosti, ktoré podľa § 14 ods. 1 O.s.p. zakladajú dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodnutia predmetnej právnej veci s tým, že v exekučnej veci, ktorej postup súdu má zakladať vznik nárokov navrhovateľa na náhradu materiálnej škody a nemajetkovej ujmy, vystupuje ako zákonný sudca. Vzhľadom na tieto skutočnosti, ako i špecifickú povahu predmetnej právnej veci zastal názor, že sa jedná o skutočnosti prezumované v ust. § 15 ods. 1 O.s.p., a preto vyjadril súhlas, aby predmetná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie inému sudcovi. Uznesením Krajského súdu v Žiline ako súdu nadriadeného č.k. 5NcC/83/2012-21 zo dňa 28. februára 2013 bol JUDr. Vladimír Topoľančík vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, na základe čoho opatrením predsedníčky okresného súdu bola vec náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená na rozhodnutie a prejednanie JUDr. Janke Majerčíkovej.

Pokiaľ ďalej namietal navrhovateľ, že mu nebolo doručené vyjadrenie odporcu k ním podanej žalobe, čím nedošlo len k porušeniu základného práva navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces, ale aj k priamemu porušeniu ust. § 114 ods. 2 O.s.p., krajský súd považoval za potrebné uviesť, že ust. § 114 ods. 2 O.s.p. ukladá súdu v rámci prípravy pojednávania povinnosť doručiť odporcovi (žalovanému) do vlastných rúk návrh na začatie konania (žalobu) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu. Povinnosťou súdu nie je doručovať navrhovateľovi vyjadrenie odporcu k žalobe. Ak by sa i dalo uvažovať o povinnosti doručiť takéto vyjadrenie druhého účastníka, malo by k tomu dôjsť iba vtedy, pokiaľ vyjadrenie má zásadný vplyv na rozhodnutie súdu. Iný pohľad na realizáciu práva účastníka oboznámiť sa s vyjadrením procesnej protistrany by mohol v praxi znamenať neustály opakujúci sa a nikdy nekončiaci proces vyjadrovania sa jedného účastníka konania k vyjadreniu druhého účastníka konania, pričom možnosť spoznať obsah príslušného vyjadrenia je zabezpečené aj právom účastníka

konania na nahliadnutie do súdneho spisu. Naviac, v prejednávanej veci okresný súd nariadil vo veci pojednávanie. Na vytýčený termín pojednávania navrhovateľa a jeho právneho zástupcu riadne predvolal, a to že sa navrhovateľ na nariadený termín pojednávania nedostavil, pojednávanie žiadal odročiť z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, správne okresný súd vyhodnotil podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. V danom prípade totiž táto námietka navrhovateľa nebola akceptovateľná vzhľadom na skutočnosť, že sám na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti voči sudcom okresného súdu nepodal a otázka zákonného sudcu bola vyriešená tým, že nadriadený súd Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 5NcC/83/2012-21 zo dňa 28. februára 2013 vylúčil JUDr. Vladimíra Topoľančíka z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, na základe čoho opatrením predsedníčky okresného súdu bola vec náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená na rozhodnutie a prejednanie ako zákonnej sudkyňi JUDr. Janke Majerčíkovej.

Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Odvolací súd preskúmal vec iba v rozsahu odvolacích dôvodov, vymedzených navrhovateľom a dospel k záveru, že konajúci súd postupoval procesne správne, a to nielen v otázke vymedzenia a ustálenia zákonného sudcu, ale i v otázke doručovania vyjadrenia odporcu k žalobe navrhovateľa, ako i v otázke vykonania dokazovania.

Pokiaľ sa týkalo samotného právneho posúdenia veci krajský súd sa stotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Krajský súd sa plne stotožnil i s dôvodmi, o ktoré okresný súd svoje rozhodnutie oprel, tieto považoval za dostatočne vyčerpávajúce. V danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že k navrhovateľom poukazovaným prietahom v exekučnom konaní nedošlo, keď súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil okresnému súdu žiadosť o udelenie poverenia 5. 8. 2010. Okresný súd Ružomberok ako exekučný súd 23. 8. 2010 požiadal Stály rozhodcovský súd Bratislava o zaslanie dokladov potrebných na právne posúdenie veci a nakoľko Stály rozhodcovský súd na výzvu exekučného súdu nereagoval, opätovne ho vyzval 30. 9. 2010 na zaslanie spisového materiálu sp. zn. SR 20732/09, na čo predseda predsedníctva Stáleho rozhodcovského súdu podaním, doručeným okresnému súdu 21. 10. 2010 doručil exekučnému súdu požadované spisy na CD nosiči. Na to okresný súd 29. 10. 2010 vydal poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vymoženie uloženej povinnosti a zároveň uznesením č.k. 9Er/470/2010-29 zo dňa 29. 10. 2010 exekúciu v časti zastavil. V danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že v dobe po doručení žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd vykonával ďalšie úkony, zabezpečoval si podklady pre ďalší procesný postup. Oprávňovalo ho k tomu priamo ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v súvislosti s ust. § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní.

Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky považovať za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Vždy je potrebné skúmať dôvody, pre ktoré k nedodržaniu lehoty došlo a od toho odvíjať i zodpovednosť konajúceho subjektu. V poukazovanej exekučnej veci skutočne exekučný súd nedodržiaval zákonom stanovenú lehotu. Neurobil to však svojoľne tým, že by vo veci vôbec nekonal, naopak v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 zákona o rozhodcovskom konaní zabezpečoval si podklady pre ďalší procesný postup. Konal v súlade so zákonom, keď žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vyhovel až po obdržaní a preskúmaní potrebných podkladov.

V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, krajský súd jeho rozhodnutie ako správne, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tieto si návrhom neuplatnil, ani nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e odvolanie prípustné.